

po škupir? To ja ni lepo in ne častno, če duhovnik laže! Gospoda Podlinšku v Kozjem pa povemo, da ako hoče Vurkelca opravičevati, mora se postaviti na drugo stališče. Sploh pa ni mogoče, da bi on kot takratni šolski otrok o tej zadevi kaj vedel. Njegov dopis v „Slov. Gospodaru“ z dne 29. svečana t. l. skranj je na podlagi laži in hinavščine, kar pa nikakor ni častno za notarskega uradnika. Več prihodnjic!

Pohorje. Zadnji teden smo imeli v naši fari, v Hočah, misijonske pridige in opravila. Mislim, da bo to kakšen užitek za dušo, a grozno sem se motil. Pretepal se je s prižnice le „Štajer“ in hudo obklofotali so se tudi drugi liberalni listi, čez deteljo zeleno pa so se hvalili in priporočali klerikalni, katoliško-kristjanski listi. Njih itak predobro poznamo! Zdaj pa ne vem, ali je nekoga smrkovca prelila prevelika pobožnost po misijonu, ali ga je pretresla prehuda jeza nad „Štajercijanci“ in „Nemčurje“, ker je to nedeljo na neki tabli pri cerkvenih vratih napisal nesramno grde besede čez obče štovanega farana. Kaj je ta siromaček hudega storil, da se po takih tolovajev tako hudo psuje? Nič drugega kot da ni farški podrepanik, da je „Nemškutar“ in pa da „Štajerca“ bere. Žalostno, da se kaj takega zgodi ravno po končanih misijonskih opravilih! Gospod kaplan Baznik, nam morda veste V razjasnit stezico do ovega democijanta? Hvaležni bi Vam bili. Sicer pa imamo mi svoje misli. Zares, ta brezvestna, neverjetna srovost je vzbujala meni in marsikateremu drugemu čudne, čudne misli in hudo razburjenost. Le tako naprej. Kar je poštenega se itak že loči od vaših čet, kar bo pa ostalo, to pa je sedaj slovi kot vrhunec — lumpov.

Pošteni Pohorci.

Razvanje. Pred kratkim je tukaj umrl občanški ubohec. G. župan naznani duhovništvu v Hočah čas pogreba in poprosi, da bi eden gospodov duhovnikov blagoslovil grob in ubočca po

kristjansko pokopal. Odgovor: „Sedaj je preslabo vreme, bo že kedo kedaj prišel grob blagoslovljati.“ Čuda, da takrat ni časa, ali je pot pregrda ali predolga, če se pokopava ubožec. Še večja čuda, da nobeno delo ne ovira, da ni pregrede in predolge poti, če umre bogatinec. Takrat se vse giblje in tega tudi če je stokrat brezverniki ali Štajercijanci, da le zapuščajo zlatih cekinov! Oj ti čudež vseh čudežev! Kako je pa nič, govoril in storil Jezus, naš Gospod? Čemu pa g. kaplan Baznik tudi pri najhujšem vremenu jo brizgava po petkrat na dan v Bohovo? Aha, tam ni mliča ubočca brez cvenka, tam se vršijo v kratkem občinske volitve in to je čisto kaj drugega, kakor ubožcu blagoslovljati grob. Da, da, po vaših dejanjih, po vaši milosrčnosti, po vaših dobrih delih in vašem politikovanjskem hujkanju vas dobro poznamo, a začenja vas spoznavati polagoma tu — cel svet.

Razvančani.

Ješenice. Naš članek o tukajšnjem „Čukolovu“ je g. kaplana Baznika iz Hoč naredil čisto blaznega. Ta gospodek Čukolovec se kar trese presvete jeze, da smo se Jeseničani predrznili, njegove prerahle maziljene kosti malo raztresavati. Sumi pa kot člankarja ovega g. Hočana, ki je svoje dni kaplanu Krajncu je pošteno našteval. Prav je bilo in prav je tako, če tudi g. Blaznik sfasa tuintam pošteno klofuto. Vsaj si jo tudi pošteno zasluži. Torej g. Baznik, togotite se nad Hoškim gospodom krtačarjem takrat, kadar se bo on bavil z vami, (vsaj ne bo dolgo vaše cige-mige še nadalje mirno poslušal) ter se obrnite s vso svojo jezo nad nas. Ali mislite, da ni v Ješenicah in okolici nobenega, ki bi ne zamogel kakšno črno žolno za črna krila srčno prijeti? Ostanite Vi v Vaših blaženih Hočah, pa se ne vtičavajte v razmere tujih krajev, vasij in tujih far. Kaj Vas briga g. Baznik naša fara? Nič! Ostanite lepo mirno za toplo pečjo v Vašej kaplaniji, pa se ne bomo bavili z vašo

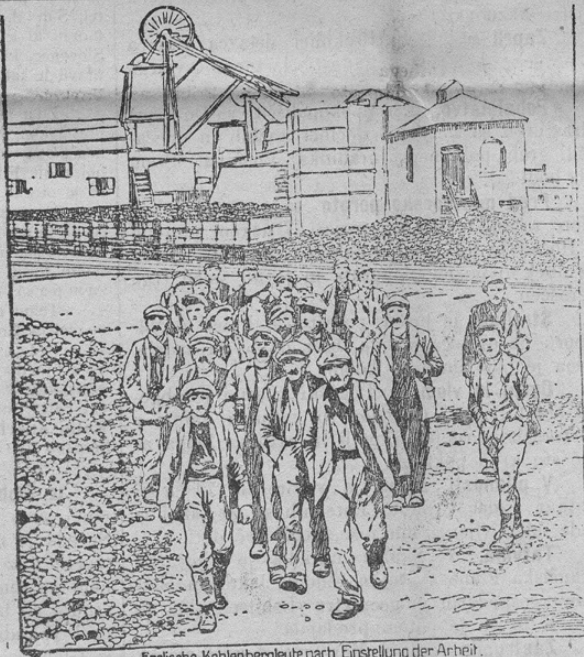
prečestito osebo. Hočka fara je zelo velika, imate tamkaj posla dovolj, dvomimo če izpolnujete v njej do vestnega svoj posel kot katoliški duhovnik, kot kristijan ljubezni. Da tudi v Hočah za „Čuke“ obračate neznansko ljubezen in skrb, nam je dobro znano, in naj Vas blagoslovljajo in častijo zaradi teh Vasih ogromnih zaslug Hočanje, a k nam ni treba bilo priti, mi se komaj za največjo silo obranimo domačih črnih kosov in pa čukov in žoln in črnosuknih krto in bogve še katere enakovredne golazni. Torej g. Baznik, kaplan v Hočah, ostanite tam, kjer si doma, ne dohajaj več k nam, ne k našim vrlim „Orlom in Čukom“, kajti lahko bi se Ti enkrat po sistemu Kranjcu naredile prelahke pete. Kaj se opombe na „Žetale“ tiče, nič ne jokajte in žalite, če pa gre tako naprej — kaj še ni, še bo! Ne igrati se z iskricami! Torej ne sumite dopisnika v Hočah, kajti kaj se zgodi v Jesenicah smo in bomo sami izkuhali, kar se pa po Hočah godi, za to se naj brigajo Hočanje sami.

Bohova. Zopet bomo imeli v kratkem nove občinske volitve. V prejšnjih časih so se vršile pri nas in v sosednih občinah take in druge volitve prav stvarno in mirno. Volilci so si dogovorili svoje zaupnike in volili so jih enoglasno, brez razpora in zmešnjav je vse šlo. Pri zadnjih občinskih volitvah v Spodnji Hoči leta 1909 so se stari red, stari mir, stara navada popolnoma prevrgli. Kaplan Krajnc, politični hujšak naj-ojstrejše vrste je vrgel bakljo razpora med volilce, vnel se je boj, udrlo je sovraštvo, hinavstvo, pobalinstvo, da je bilo joj! Prokletstvo tega hujškanja še danes strupene, vražne sadove prinaša. Kaplana Kranjca so valovi lastnega pohujšanja odpluli daleč stran na hrvatsko mejo, a za njim je prišel kaplan Baznik, ki se za volitve in posvetne, politične stvari ravno s takim nasilstvom užene kakor njegov prednik in posvetovalec Krajnc. Sedaj se Baznik vtičava v naše volitve in seje prepri in dela nemir. Le prerad bi spravljal v Bohovski odbor svoje kilmovce in podrepanike. Ti ga pa poslušajo in molijo kakor nekdanj Judje Boga Baala. No radevedni smo kakšen kruh se bo izpekkel iz Baznikove moke. Poročamo več prihodnjic.

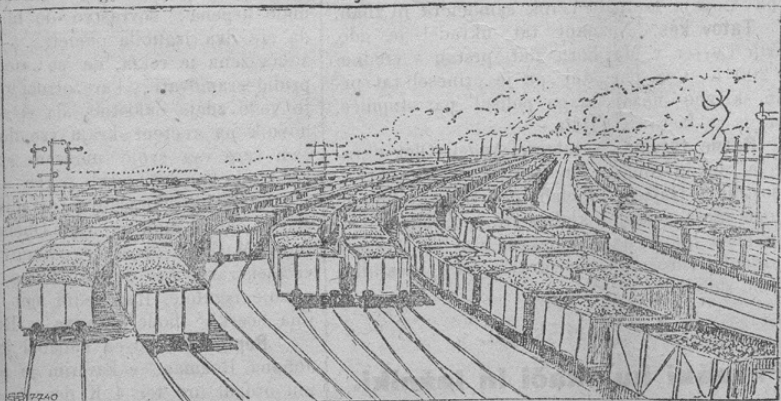
Bohovčanski volilci.

Velikanski štrajk na Angleškem.

Poročali smo že o velikanskem štrajku rudarjev na Angleškem. Zgodovina je prinesla že mnogo bojev med kapitalom in organiziranim delavstvom, ali tako močnih štrajkov je pač še malo bilo. Anglija je domovina kapitalizma in vsled tega tudi domovina delavstva ter njegovih organizacij. Te organizacije (društva) delavcev so postale močne, na drugi strani pa so zopet kapitalistični podjetniki istotako za se vsvarili društva. In ker so interesi delavcev z onimi podjetnikov v večnem nasprotju, moralo je priti do večnih bojev. Iz tega položaja porodil se je tudi sedanjí štrajk angleških rudarjev, katerega se udeležil skoraj 1 milijon delavcev. Glavna zahteva delavcev je dolejšanje minimalne (najmanjše) plače. Štrajkujoči zahtevajo, da se določi gotovo svoto, ki se jo mora vsakemu rudarju kot zaslužek v vseh razmerah plačati. Proti temu so seveda podjetniki. In tako je nastal boj. Pomisliti se mora, kakšne posledice ima ta štrajk za vse gospodarsko življenje. Vsa industrija s svojimi fabrikami je odvisna od rudarja in kadar zmanjka premoga, takrat neha fabrično delo. Pa ne samo na Angleškem;

Englische Kohlenbergleute nach Einstellung der Arbeit.

Kohlenreserven einer englischen Eisenbahngesellschaft.

stran'h, pri delavcih in pri kapitalistih se je pripravilo najhujši odpor. Nikdo ne ve, kako bode ta boj končal. Ali gotovo je, da bode napravil velikansko gospodarsko škodo, ki se bode dala šele tekot desetletij popraviti.

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša 140 **ZEFIRE**
Prokop Skorkovsky in sin
v Humpolcu na Češkem.
Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerno cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

Novice.

Splošne razmere v zadevi odprave praznikov. Prijatelj nam piše: Tukaj je pregovor na svojem mestu: Niti Bog ne more vsem ljudem ustreči, temmanj sv. Oče, papež kot človek. Nekaterim slojem ali vrstam ljudi ta odprava seveda ni dovolj, ker izgubijo s tem „prosti čas“, ali pa „dobiček“, — a drugi sloji pa se nasprotno jako veselijo in so hvaležni papežu, ker nič ne bodo zapravili, navrh pa še zaslužili. K prvim spadajo vsi tisti, ki živjajo „stalno“ letno v mesečnem plačo, ki ne izgubijo nič, ali delajo v praznikih dopoldne kaj malega ali pa nič, in ti so vsi uradniki od pisarja do najvišega ministra, potem so vse vrste šol, toraj učitelji in profesorji, ki so v praznikih celo prosti, ravnotako vsi učenci in dijaki in še mnogo drugih „stalno“ nameščenih uslužbencev. Veči dobiček v praznikih kakor ob delavnikih pa izgubijo vsi gostilničarji, kavarne in enaki obrtniki. A k drugi vrsti spadajo vsi sloji delavcev na tovarnah, rudnikih, rokodelci in kmetje. Vsi ti imajo le toliko plačila, kolikor delajo in zaslužijo, in teh je največje število v vsaki državi. Med njimi je na milijone tako ubogih družin, ki se ob pičlej plači in visokej stanarini komaj preživijo, tem huje pri sedajnej dragoti. Da se je sv. Oče teh sirot usmilil in jih uslišal, pač ni storil kaj novega in nepričakovanega, kajti zasebni delavci, ubožni rokodelci, zlasti po mestih, pa tudi na deželi, že od nekdanj delajo ne le ob praznikih temveč celo ob nedeljah vsaj dopoldne, ako ne celi dan, ker reveži sicer ne morejo shajati in svoje otroke oskrbeti. Popoldan pa vleče „dolgi čas“ mnoge delavce v gostilno, ker vidijo druge enako storiti, in tako še navrh zapravijo, docim